

óA Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság, Budapesten, a 2020. év október hó 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntette miatt vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. október 29. napján kihirdetett 21.B.1014/2019/17. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy I. rendű és II. rendű vádlott 2017. november 26. napjától 2018. június 30. napjáig előzetes letartóztatásban, majd 2019. október 29. napjáig letartóztatásban volt, azóta I. rendű vádlott 2020. október 5. napjáig, míg II. rendű vádlott a mai napig bűnügyi felügyelet alatt állt.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség 18 000,-Ft, amelyből I. rendű vádlott és II. rendű vádlott külön-külön köteles 9000 Ft-ot megfizetni.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2019. október 29. napján kihirdetett - előkészítő ülésen meghozott - 21.B.1014/2019/17. számú ítéletében I. rendű és II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett testi sértés büntetében (Btk. 161. § (3), (8) bekezdés II. fordulat). Ezért I. rendű vádlottat 5 év szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, II. rendű vádlottat - mint visszaesőt - 5 év szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.
- [2] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát mindkét vádlott esetében börtönben határozta meg, és a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az általuk előzetes fogva tartásban töltött időt. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetésből legkorábban I. rendű vádlott a büntetés kétharmad részének, míg II. rendű vádlott a háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, és a bűnügyi költség viseléséről.
- [3] Az ítélet ellen I. rendű vádlott és védője, valamint II. rendű vádlott és védője egyaránt a szabadságvesztés büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.
- [4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.921/2019/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.
- [5] I. rendű vádlott védője írásbeli indokolása szerint bár az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket helyesen sorolta fel és vette figyelembe I. rendű vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását azonban - hivatkozva a kialakult bírói gyakorlatra - elmulasztotta értékelni, hogy a beismerésre előkészítő ülésen, tárgyalásról lemondó nyilatkozat mellett került sor, mellyel a terhelt gyorsította, egyszerűsítette az eljárás menetét, mely nélkül az jelentős mértékben elhúzódhatott volna. További nyomatékos körülményként indokolt értékelni, hogy a vádlottak önként álltak fel sértett bántalmazásával, továbbá mentőt is hívtak a sértetthez. Álláspontja szerint az igen nagy nyomatékkal bíró enyhítő körülményekre tekintettel I. rendű vádlott esetében a középmértéket el

nem érő tartamú büntetés kiszabása lehet indokolt, ezért indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva védence büntetését a Be. 606. § (1) bekezdésében foglaltak alapján enyhítse.

- [6] II. rendű vádlott védője a Be. 584. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére fellebbezését írásban nem indokolta.
- [7] A nyilvános ülésen I. rendű vádlott védője fellebbezését az írásbelivel egyezően tartotta fenn. II. rendű vádlott védője hangsúlyozta, hogy védence nem játszott aktív szerepet az elkövetésben és kifogásolta, hogy a törvényszék a kiskorú gyermekes állapotot indokolatlanul zárta ki az enyhítő körülmények közül, arra hivatkozott, hogy védence gyermekeiről gondoskodni akar, ezt azonban jelenlegi helyzete nem teszi lehetővé.
- [8] A fellebbezések nem alaposak.
- [9] Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéseket a Be. 598. § (2) bekezdése alapján I. rendű vádlott védője kérelmének megfelelően nyilvános ülésen bírálta el.
- [10] Az elsőfokú bíróság a felülbírált ügyben a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzésével elfogadta, így az ügyész és a védelem törvényi korlátozás folytán a bűnösség megállapítását, valamint a váddal egyező tényállást is minősítést nem sérelmezhet (Be. 580. § (2) a)b) pont).
- [11] A vádlottak és védőik jogorvoslati kérelmét kizárólag a Be. 583. § (3) pontja alapján a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be, ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítéletnek a Be. 590. § (3) alapján csak a fellebbezéssel támadott rendelkezését, illetve részét bírálta felül.
- [12] A másodfokú bíróság vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése figyelemmel azon eljárási szabályok megtartását, melyek megsértése esetén a Be. 607. § (1), illetve a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének lehetőségét, a bűncselekmény minősítését, a büntetés kiszabására, intézkedésre vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a Be. 509. § (7) szerint az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezéseket.
- [13] Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az az előkészítő ülésre vonatkozó a Be. 499-504. §-ig terjedő eljárási szabályait megtartotta, az iratok alapján nem talált olyan hiányosságot, mely az érdemi felülbírálatnak akadályát képezte volna.
- [14] A vádlottak az előkészítő ülésen a vádban terhükre rótt bűncselekményben bűnösségüket elismerték, a tárgyaláshoz való jogukról lemondtak, így a bíróság a törvénynek megfelelően járt el, amikor az ügyben ítéletet hozott (Be. 504. § (6) bekezdése).
- [15] A Be. 508. § (2) bekezdés b) és 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az ítélet tábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú ítéletben megállapított tényállásra alapította. A másodfokú bíróság szükségesnek találta ugyanakkor a vádlottak korábbi büntetéseire vonatkozó tények kiegészítését, pontosítását, e körben a tényálláshoz kötöttség nem érvényesül, mert a vádlottak közhiteles bűnügyi nyilvántartásban szereplő adatai nem részei a Be. 561. § (3) c) pontjában szabályozott történeti tényállásnak.
- [16] I. rendű vádlottat érintően:

A Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 6.B.XV.155/2015/3. számú határozatával kiszabott 200 óra közérdekű munka büntetést a Fővárosi Törvényszék BV Csoport 27.BV.1787/2020/3. szám alatt 2020. június 25. napján jogerősen 50 nap szabadságvesztésre változtatta át, a vádlott jelenleg e büntetést tölti.

A Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 2019. augusztus 10. napján jogerősen 8.B.IV.695/2019/4. számú határozatával a 2017. február 6-án elkövetett garázdaság vétsége miatt 1 évi fogházbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre függesztette fel.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2019. december 10-én jogerősen 411.Bpk.61.847/2019/3. számú határozatával a 2017. április 29-én elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 1 év és 3 hónapra felfüggesztette.

A vádlottal szemben a bűnügyi felügyelet alatt 2020. március 26-31-ig elkövetett lopás vétsége miatt a Budapesti XIII. kerületi Rendőrkapitányságon 950/2020.bü szám alatt van folyamatban eljárás.

[17] II. rendű vádlottat illetően:

A Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróságon a Budapesti IV. és XV. Kerületi Ügyészség B.IV.3543/2017/21. számú vádirata alapján a 2017. október 27-én elkövetett súlyos testi sértés és csoportosan elkövetett garázdaság büntette miatt folyik büntetőeljárás.

[18] A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel a Be. 561.§ (3) bekezdés b) pontjában foglalt tények és adatok is teljesek és hiánymentesek.

[19] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, és törvényesen járt el akkor is, amikor a Be. 562. § (2) bekezdése alapján a bizonyítékok részletes értékelését mellőzte, a megállapított tényállásból továbbá helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére. Olyan körülmény nem merült fel, amely tekintettel az irányadó tényállás alapján I. rendű és II. rendű vádlott felmentéséről, hogy velük szemben az eljárás megszüntetéséről kellene rendelkezni.

[20] A terheltek által elkövetett cselekmény minősítése megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[21] Az elsőfokú bíróság a vádlottak javára szóló bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, azok kiegészítése a védelmi állásponttal szemben nem indokolt, ezzel szemben a súlyosító körülményeket a társas elkövetéssel (56/2007.BK vélemény II. 8.pont) és a kitarató elkövetési móddal (III. 2. pont) szükséges kiegészíteni.

[22] A védelmi álláspontra reagálva az ítéletábra rögzíti, hogy a Btk. 83. § (1) és (2) bekezdése csak kifejezetten a Be. XCIX. fejezetében szabályozott, a vádemelést megelőzően egyezség esetére tartalmaz enyhítő rendelkezéseket, kétségtelen azonban, hogy amennyiben a terhelt az előkészítő ülésen a bűnösséget elismeri, a tényállást nem vitatja és lemond a tárgyaláshoz való jogáról a büntetőeljárás lefolytatását könnyíti, gyorsítja. A vádlottak együttműködő készsége azonban általános enyhítő rendelkezés híján egyedileg vizsgálendő, jelen esetben az ítéletábra álláspontja szerint további enyhítő körülményként nem értékelhető. Az továbbá, hogy a vádlottak bántalmazásával felhagyva a sértett ellátása érdekében intézkedtek a cselekmény minősítése körében már értékelést nyert.

[23] I. rendű vádlott védője utalt a vádlott megbánó magatartására is, erre azonban kijelentésén túl semmi más nem utal.

- [24] II. rendű vádlott védője szerint a kiskorú gyermekes állapotot az elsőfokú bíróság indokolatlanul zárta ki az enyhítő körülmények közül. Ezzel szemben az állandó bírói gyakorlat szerint az elkövető tartásra, illetve nevelésre szoruló hozzátartozói csak akkor vehetők figyelembe javára, ha a gondoskodási kötelezettségét teljesíti (56/2007. BK Vélemény II/3. pont).
- [25] A vádlottak terhére rótt bűncselekmény esetén a büntetési tételkeret kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, a büntetés kiszabásánál irányadó középérték öt év.
- [26] A büntetés mértékének meghatározásakor a törvényszék a nyomatékkel értékelt enyhítő körülményekkel szemben figyelembe vette a vádlottak kedvezőtlen előéletét és konkrét cselekvőségüket is.
- [27] Az enyhítő és a kiegészített súlyosító körülményeket együttesen értékelve az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrány méltányos, és a másodfokú eljárásban sem merült fel olyan körülmény, mely indokolná a büntetések enyhítését, az erre irányuló fellebbezéseket megalapozatlannak találta a másodfokú bíróság.
- [28] Az elsőfokú bíróság ítéletének az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is megfelelnek a jogszabályoknak.
- [29] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.
- [30] Az elsőfokú bíróság pontatlanul tüntette fel a vádlottak által előzetes letartóztatásban, letartóztatásban töltött időt, ezért a másodfokú bíróság ezt pontosította, megjelölve az elsőfokú ítélet óta bünygyi felügyeletben töltött időt is.
- [31] A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjat felmerült bünygyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2020. évi október hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 21.B.1014/2019/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.332/2019/50. számú határozata folytán 2020. október hó 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2020. évi október hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke